

til staten gældende regler til anvendelse, forsåvidt de er forenelige med reglerne i nærværende lov. De nærmere regler angående kommunernes opkrævning og afregning med statskassen og om gennemførelsen af den i § 6 omhandlede opsparingsordning fastsættes af finansministeren.

§ 6.

Stk. 1. Opsparingsbeløbet skal af den opsparingspligtige indbetales til en af bestemmelserne i lov nr. 159 af 18. maj 1937 omfattet sparekasse eller i en af bestemmelserne i lov nr. 122 af 15. april 1930 omfattet bank til indsættelse på en spærret konto på den opsparingspligtiges navn. Overformynderiet skal være sidestillet med sparekasser og banker.

Stk. 2. Kontoen skal straks ved dens oprettelse forsynes med en påtegning om, at beløbet og de dette påløbende renter bortset fra de i stk. 3 og de i §§ 8 og 9 ommeldte tilfælde først kan udbetales efter frigivelse i henhold til § 11.

Stk. 3. Over opsparingsbeløbet kan der, sålænge den i stk. 2 ommeldte båndlæggelse vedvarer, ikke disponeres af kontohaveren i levende live, det være sig ved salg, pantsætning eller på anden måde, ligesom beløbet skal være unddraget retsforfølgning fra hans kreditorers side; beløbet skal dog frigives i tilfælde af kontohaverens død eller konkurs og udbetales dødsboet, henholdsvis konkursboet.

§ 7.

De i nærværende afsnit omhandlede opsparingskonti forrentes af vedkommende pengeinstitut med 4 pct. p. a. fra beløbets indbetaling, dog tidligst fra forfaldsdagen at regne. Renten kan først udbetales, når kontospærringen er ophævet.

§ 8.

Såfremt indehaveren af en opsparingskonto overfor vedkommende pengeinstitut godtgør, at han er fyldt 70 år, bortfalder kontospærringen i henhold til nærværende afsnit.

§ 9.

Stk. 1. Når forholdene i ganske særlig grad taler derfor, f. eks. hvis den opsparingspligtige kan påvise, at han inden den 1. oktober 1950 har forpligtet sig til præstationer af opsparingsmæssig karakter i et omfang, der virker ekstraordinært tyngende i forhold til indkomstens størrelse, eller at hans indkomst efter udløbet af det til grund for ansættelsen for vedkommende skatteår liggende regnskabsår er undergået en meget væsentlig nedgang, kan finansministeren lempe eller eftergive opsparingspligten.

Stk. 2. Tilsvarende dispensationsbeføjelse tilkommer finansministeren i tilfælde, hvor den opsparingspligtige kan påvise, at det pålignede opsparingsbeløb skal bruges som nødvendig kapital ved start, omlægning, modernisering eller udvidelse af hans erhvervsvirksomhed, ligesom finansministeren i sådanne tilfælde helt eller delvis kan ophæve en allerede stedefunden kontospærring.

§ 10.

I tilfælde, hvor en opsparingspligtig godtgør, at han uden at være familieforsørger i statsskattelovens forstand til stadighed vederlagsfrit underholder en nær pårørende, som på grund af alderdom eller svagelighed er ude af stand til selv at forskaffe sig sit underhold, kan finansministeren tillade, at opsparingsbeløbet beregnes efter de for familieforsørgere gældende regler.